

Frankfurt'ta Kız Arkadaşı Olan Bir Saksafoncu Tarafından Anlatılan

PANDALARIN HİKÂYESİ

(L'Histoire des ours Panda)

Yazar: Matéi Visniec

Türkçesi: Omid Darvishi

KİŞİLER:

Erkek

Kadın

SABAH.

Dağınık bir oda, bir yatak. Yorganın altında iki kişi vardır. Erkek yattığı yerde bir sağa bir sola döner; uyanmakta zorluk çekmektedir. Gergin. Garip ve yabancı bir koku alır. Gözlerini zar zor açar, yeniden kapatır bekler. Kendisine ait olmayan nefes sesi duyar. Bir kez daha gözlerini açar. Elini gezdirir. Yanında bir bedenin uzanmış olduğunu fark eder. Telaşlanır. Gözlerini kapatır, uyumaya çalışır. Yapamaz. Tekrar gözlerini açar. Yavaşça yorganı çeker ve öteki bedene bakar. Bu beden bir kadına aittir. Kadın yavaşça uyanır, gözlerini açar. Birbirlerine bakarlar. Kadın gülümser. Erkek karşılık verir.

ERKEK: Kimsin sen?**KADIN:** Ben mi?*(Duraklama)***ERKEK:** Tanışıyor muyuz?**KADIN:** Sanmıyorum.**ERKEK:** Burası senin mi?**KADIN:** Hayır, senin.**ERKEK:** Şaka yapıyorsun?**KADIN:** Hayır, bu senin dairen.**ERKEK:** Bu mümkün değil.**KADIN:** Off! Her neyse! Anahtarların vardı.**ERKEK:** Burada ne yapıyoruz?**KADIN:** Bilmiyorum.**ERKEK:** Seviştik mi?**KADIN:** Ütün var mı?**ERKEK:** Ne?**KADIN:** Ütün olup olmadığını bilmek istiyorum.**ERKEK:** Ütüm olup olmadığını bilmek istiyordum! İnanılmaz. Hâlâ rüya görüyor olmalıyım.*(Yorganın altına saklanır. Duraklama.)***ERKEK:** Rüya mı görüyorum, yoksa uyanık mıyım?**KADIN:** Rüya görüyorsun.**ERKEK:** (Kafasını biraz sallamaya çalışır.) Kahretsin...**KADIN:** Sorun ne?**ERKEK:** Başım... Hâlâ canlı mıyım?**KADIN:** Öyle görünmüyorsun.**ERKEK:** Doğru. Seviştik mi?**KADIN:** Hiçbir şey hatırlamıyor musun?**ERKEK:** Elbette. *(Elini yerde gezdirir.)* Aslında, hatırladığım tek şey, sigaramı buralarda bir yerde bıraktığım...*(Sigara paketini bulur, bir tane alır ve yakar.)* Bir fırt alır mısın?**KADIN:** Hayır, gitmeliyim. Bu arada saat kaç?**ERKEK:** Adın ne?**KADIN:** *(Eliyle bir şey arar.)* Çalar saatim nerede?

ERKEK: *(Elini uzatıp yeri arar.)* Benim çalar saatim yok.

KADIN: Senin çalar saatini kastetmedim ki, kendi saatimden bahsediyorum. Alarminı kurmuştum. Nerede o?

ERKEK: Çalana kadar bekle, buluruz.

KADIN: Çoktan çalmış olmalıydı.

ERKEK: Kimsin sen? Uyumaya gittiğin her yere çalar saat mi taşıyorsun?

KADIN: Evet. Ve şimdi de saatimi istiyorum.

ERKEK: *(Biraz bakındıktan sonra)* Dinle, saatinin senin tarafında olması daha olası.

KADIN: Yok.

ERKEK: Şey... Bilmiyorum...

(Duraklama)

KADIN: Bir sigara versene...

ERKEK: *(Sigarayı uzatarak)* Bu son sigara.

(Bir süre sessizlik, beraber sigara içerler.)

KADIN: Ütün var mı?

ERKEK: Bak, sana saçma bir soru sorsam alınmazsın değil mi?

KADIN: Sor.

ERKEK: Tam olarak nerede tanıştık?

KADIN: Gerçekten hiçbir şey hatırlamıyor musun?

ERKEK: Tek hatırladığım şey, birisi, bir yerde bir şişe "St. Emilion 1945" açtı ve ardından... Koca bir kara delik.

KADIN: Eehhhh, bu iyi bir başlangıç! O şişenin "St. Emilion 1945" olduğunu hatırlamak...

ERKEK: Hımm. Tadı damağımda kaldı...

KADIN: Genelde bir gece önce içtiğin şarabı hatırlar, ama bir kadınla geçirdiğin gecenin nasıl geçtiğini unuttur musun?

ERKEK: Öyleyse biz seviştik!

KADIN: Emin olabilirsin canım, bir şey yapmadık.

ERKEK: Üzerimdekileri sen mi çıkardın?

KADIN: Hayır. Beyefendi, kendileri çıplaktılar.

(Duraklama)

ERKEK: *(Utanır, başını öne eğer.)* Öyleyse ben nasıl...

KADIN: Beni nasıl tavladığını mı kastediyorsun? Sen başarmadın, saksafonun başardı.

ERKEK: Gerçekten mi?

KADIN: Evet.

ERKEK: Ama saksafonum yanımda değildi.

KADIN: Doğru. Fakat bir başkasında vardı. Sana ödünç vermişti.

ERKEK: Hımm.

KADIN: Daha sonra "Aragon" şiirlerini okuyarak beni etkilemeye çalıştın.

ERKEK: Aragon! Ben mi? İmkânsız bu.

KADIN: Yemin ederim... Bana Aragon'un neredeyse şiirlerinin yarısını ezberden okudun.

ERKEK: Dalga mı geçiyorsun benimle?

KADIN: Hayır canım, bana Aragon okudun ve bu da hoşuma gitti.

ERKEK: Ama ben Aragon'un bir şiirini bile bilmiyorum.

KADIN: Yanlışın var. Sandığından fazlasını biliyorsun. Hatta işin güzel tarafı sarhoş olunca Aragon'dan okuyorsun.

ERKEK: Gerçekten mi?

KADIN: Böyle olmasaydı, şu an burada olmazdım.

(Duraklama)

ERKEK: Peki, bütün bu olaylar nerede oldu

KADIN: Hangi olaylar?

ERKEK: Saksafon, Aragon ve... Bütün bunlar işte...

KADIN: Kiki'nin mekânında.

ERKEK: Kim? Kiki kim?

KADIN: Ne bileyim ben! Belki arkadaşlarından biridir.

ERKEK: Arkadaşlarımdan biri mi?

KADIN: Profesyonel bir şarap uzmanıdır.

ERKEK: Hımm? Benim profesyonel şarap uzmanı dostum...

KADIN: Hani açılışı yapılan yeni restoran var ya...

ERKEK: Kiki... *(Hatırlamaya çalışır.)* Kiki, yeni restoran açan profesyonel bir şarap uzmanı...

KADIN: Çok iyi bir çocuk.

ERKEK: Peki. Sen diyorsun ki onun bir restoranı var... Umarım hâlâ adresini hatırlıyorsundur. Sakın onun yanında çalışıyorum deme bana...

KADIN: Yok canım, ben sadece açılışa gitmiştim.

ERKEK: Restoranın açılışı...

KADIN: Adı Atmos.

ERKEK: Peki ben neden oraya gitmiştim?

KADIN: Bunu bilemem.

ERKEK: Saat kaçtı?

KADIN: Sen geldiğinde mi? Sabah ikiydi.

ERKEK: Hayret! Peki, nereden gelmiştim?

KADIN: Bak, senin hakkında her şeyi bilemem.

ERKEK: Hayret!

KADIN: Hayret ne?

ERKEK: Hiçbir şey... Sadece bu yapbozun parçalarını birleştirmeye çalışıyorum. Sen anlattıkça, olay daha da karmaşık hâle geliyor.

KADIN: Senin hâlâ dinlenmeye ihtiyacın var.

ERKEK: Çok kalabalık mıydı?

KADIN: Evet. Otuz kırk tane çılgın insan...

ERKEK: Kimlerdi?

KADIN: Onları tanı mıyordum ki. Benim oraya ilk gidişimdi.

ERKEK: Bu kadar çılgınlıktan sonra, senin evine gidip, sana Aragon mu okudum?

KADIN: Hayır, önce elbiseme kustun, sonra Aragon okudun.

ERKEK: Şaka yapıyorsun... Böyle bir huyum yoktur.

KADIN: Tabii ki hayır... Şaka yaptım.

ERKEK: Teşekkür ederim, güne başlamak için güzel bir şaka, sevdim.

KADIN: Pekâlâ, şimdi gitmem gerek. Ütün nerede?

ERKEK: Dur bekle. En azından beraber bir kahve içelim... Birbirimizi biraz daha tanımak için... Olur mu?

KADIN: Neden?

ERKEK: Ne de olsa bir gece oda arkadaşısındık.

KADIN: Gözlerini kapat.

ERKEK: Neden?

KADIN: Banyoya gideceğim.

ERKEK: Git o zaman.

KADIN: Sana gözlerini kapat dedim.

ERKEK: Eğer doğru anlıyorsam, sen de tamamen çırılçıplaksın...

KADIN: Evet.

ERKEK: Öyleyse, bu biz seviştik demek oluyor. Öyle değil mi?

KADIN: *(Yavaşça bir fiske atar.)* Elbette hayır. Söylediklerimden böyle bir şey çıkaramazsın canım. Asla!

ERKEK: Seviştik mi? Sevişmedik mi?

KADIN: Çok tatlısın. Sevişmek ya da sevişmemek, mesele bu değil.

ERKEK: Bak. Aramızda bir şey olup olmadığını bilmem gerek. Benim ytağımdayım ve bunu bilmek hakkım.

KADIN: Hadi kapat gözlerini.

ERKEK: Aslında utangaç kadınları severim. Kadınların utangaçlıkları bana daha çok heyecan veriyor. Peki, şu iş oldu mu olmadı mı?

KADIN: *(Elleriyle Erkek'in gözlerini kapatır.)* Böyle kal olur mu? Bir daha da bakma. Kıpırdama, çıt çıkarma, tamam mı?

(Kadın, banyoya girer. Erkek kapalı gözlerle, yatağın etrafında boş bira kutularının arasında aranır.)

ERKEK: Kiki gecenin sonunda bize bir şişe şarap verdi. Değil mi? Yoksa bana mı öyle geliyor? Yalnız hatırladığım kadarıyla eve gelişimizde ağzına kadar dolu bir şişemiz vardı... Yanlış mı hatırlıyorum acaba? Bu şarap şişesi nerede?

KADIN: *(Banyodan)* Mutfaktalar.

(Erkek çarşafı kendine dolar ve mutfağa doğru gider. Düşme sesi gelir. Bir elinde şarap şişesi bir elinde çalar saat ile mutfaktan çıkar. Banyonun kapısında durur bir yudum şarap içer.)

ERKEK: Adın ne?

KADIN: Solange.

ERKEK: Dün gece başka bir isim söylemiştin.

KADIN: Christine?

ERKEK: Hayır.

KADIN: Mathilda?

ERKEK: Yo hayır.

(Duraklama.)

KADIN: Annie.

ERKEK: Yapma şunu.

KADIN: Connie. Natalie. Yvonne. Bernard...

ERKEK: Dinle Annie, Natalie, Yvonne...

KADIN: Evet?

ERKEK: Gitmek zorunda mısın?

KADIN: Evet.

(Duraklama. Kadın banyo kapısının arasından elini çıkarır.)

KADIN: Lütfen ütünü ver.

ERKEK: Baş üstüne Solange. Baş üstüne Mathilda... Baş üstüne... *(Erkek ütüü arar, bulur ve Kadın'a verir.)*

Aç mısın? Mutfakta bir sürü yemeğimiz var.

KADIN: Hayır aç değilim.

ERKEK: Üç tane yumurta, biraz peynir, beş tane bisküvi... Harika, her şeyimiz var. Bunlarla şahane bir yemek yiyebiliriz.

KADIN: Gitmem gerek.

ERKEK: Diyet yoğurt?

KADIN: *(Kadın çok güzel bir gece kıyafetiyle banyodan çıkar. Tamamen değişmiştir. Kıyafeti çok şık, sade ve zariftir.)* Hayır, sağ ol. Gitmem gerek. *(Erkek'in ağzı açık kalır.)* Çalar saatim, Neredeydi?

(Erkek cevap vermek ister ama dili tutulmuştur.)

KADIN: *(Saatini kontrol eder.)* Enteresan. Çalmamış! Halbuki kurmuştum onu! İlk defa böyle bir şey oluyor.

ERKEK: *(Kekeleyerek)* Sen... Sen... Senin adın Solange değil mi?

KADIN: Ne istersen de. Tamam mı?

ERKEK: Böyle gitmene müsaade edemem.

KADIN: Gitmem gerek. Gerçekten çok geç kaldım.

ERKEK: Ama Cumartesi doğum günüm.

KADIN: Ne olmuş? Cumartesiye kadar burada kalmamı beklemiyorsun herhalde?

ERKEK: Dur. Biraz bekle giyineyim, bırakırım seni. Nereye gidiyorsun?

KADIN: Hayır. Bak. Senin biraz dinlenmen gerek. Tamam mı? Yeterince uyumadın. Kendine geldikten sonra da arabayı alman için Kiki'nin yanına gitmen gerekiyor. Tamam mı? Sabahleyin arabayı nereye bıraktığını unutmuştun. Anladın mı? Şimdilik bunu yap sonrasına bakarız. Tamam mı küçük kanaryam? Hoşça kal. Git ve uyu.

ERKEK: Hayır kabul etmiyorum. Asla. Sana saksafon çaldım, Aragon okudum, elbisene kustum. Numaranı istiyorum.

KADIN: *(Yanağını uzatır.)* Bir hoşça kal öpücüğü ver ve git uu. Tamam mı?

ERKEK: Değil. Yatağimde uyudun. Üzerimdekileri çıkardın. Hatta sana ütümü bile ödünç verdim. Gerçek adını istiyorum.

KADIN: Neden?

ERKEK: Çünkü... Çünkü... Seni tanımak istiyorum. Nedeni bu...

KADIN: Ama söyledim, ben, istediğin isimle çağırabilirsin.

(Kadın kapıyı açar. Erkek yatağa geri dönüp çarşafın altına saklanır.)

ERKEK: *(Sersemlemiş)* Hiç adilce değil. Hayır. Asla. Asla. Asla. Sana Aragon okudum... Ben... Çünkü... Ah... Çıldırıyorum. Bir yerde saklanmalıyım... Bir süreliğine ortaldan yok olmalıyım. Ama bu hiç adilce değil.

Asla. Sana Aragon okudum... Biraz daha kalabilirsin... Adilce değil. Çok acımasızsın.

(Kadın, Erkek'in yanına döner.)

KADIN: Gerçekten acımasız olduğumu mu düşünüyorsun?

ERKEK: Evet. Binlerce kez evet.

KADIN: Beni tanıman için kaç gece ihtiyacın var.

ERKEK: (*Çarşafın altından*) Bir gece.

KADIN: Bir gece daha mı? Olur.

ERKEK: Hayır. İki gece.

KADIN: İki gece mi? Peki.

ERKEK: Hayır. Bir hafta. Yedi gece.

KADIN: Yedi gece fazla. Çok fazla şey istiyorsun.

ERKEK: Sekiz gece.

KADIN: Sekiz gece mi? Bu bir ömür sayılır.

ERKEK: Dokuz gece. Ne olur dokuz gece.

KADIN: Dokuz gece mi? Tamam, senin olsun. Ama sonrasında hiçbir şey isteme.

ERKEK: Tamam söz.

KADIN: Söz mü?

ERKEK: Evet, dokuz gece sonrasında hiçbir şey.

KADIN: Pekâlâ. O zaman dokuz gece daha geleceğim.

(*Çalar saatini atağın üzerine bırakır.*)

KADIN: Dokuz gecede anlaştık. Tamam mı? Ve sen bana saksafon çalacaksın.

ERKEK: (*Kadın'a bir anahtar verir.*) Bunu al.

KADIN: Neden?

ERKEK: İstedğin zaman bu eve girebilmenden emin olmak istiyorum.

KADIN: Peki ya sen? Sen nasıl dışarıya çıkacaksın?

ERKEK: Ben bir daha dışarıya çıkmayacağım. Burada seni bekleyeceğim.

(*Kadın dışarıya çıkar.*)

Karanlıkta...

ERKEK:

Hiçbir şey insana ait değildir. Asla!

Ne gücü, ne zaafı ve ne iyi yüreği hatta.

Ve kucaklamaya...

Ve kucaklamaya...

Ah kahretsin.

Ve kucaklamaya açtığın an kollarını

Bir haç gölgesidir gölgesi.

Mutluluğu o vakit kucaklayarak ezmiştir aslında.

Acı ve tuhaflığın çatışmasıdır yaşam.

Hiçbir aşk... Hiçbir aşk mutlu bitmez.

(*Telefon çalar, Erkek cevap vermez telesekretere bağlanır.*)

SES: Merhaba. Benim, Christian... Evde misin? Peki, dinle! Acil beni araman gerekiyor, sana bir teklifim var.

Hoşça kal.

BİRİNCİ GECE

(*Karanlıkta kadın bir ışık yakar.*)

KADIN: Benim.

ERKEK: *(Uykudan fırlar.)* Hah!

KADIN: *(İkinci ışığı yakar.)* Benim.

ERKEK: Hımm... Nasıl içeri girdin?

KADIN: *(Ayakkabılarını çıkarır.)* Anahtarını bana vermiştin ya, unuttun mu?

ERKEK: Ama o deponun anahtarıydı.

KADIN: *(Ceketini çıkarıp askıya asar. Gülerek,)* Neden böyle bir şey yaptın?

ERKEK: Bilmem... Sana şaka yapmak istedim. Kusura bakma.

KADIN: *(Şapkasını çıkarınca saçları omzuna düşer.)* Affettim seni. Sen bir şımarık çocuksun, seni affediyorum.

ERKEK: Peki nasıl içeri girdin?

KADIN: *(Mutfağa girer, elinde bir elmayla döner.)* Kapı açıldı.

ERKEK: Gerçekten mi?

KADIN: *(Koltuğa rahatça oturur ve almayı yer.)* Evet. Al, aşağıdan mektuplarını getirdim.

ERKEK: Sen sanki bütün kapıları açıyorsun, değil mi? *(Mektuplarına bakar.)* Kesinlikle hepsini okumuşsundur?

KADIN: Evet. İşe yarar bir şey yoktu içinde, sadece birkaç tane fatura.

ERKEK: Biliyorum. Durumum çok kötü.

KADIN: Bugün dışarıya çıkmadın mı?

ERKEK: Yok. Hep seni bekledim.

KADIN: Yalancı. Malak gibi uyudun.

ERKEK: Hayır. Yemin ederim ki seni bekledim. Çünkü Kiki'nin gerçek olmadığını anladım.

KADIN: Gerçekten Kiki yok muymuş?

ERKEK: Bütün arkadaşlarımı aradım. Dün gece hiç kimse restoran açılışı yapmamış.

KADIN: Yalancı. Sen kimseyi aramadın.

ERKEK: Nereden biliyorsun?

KADIN: Bütün kapıları nasıl açıyorsam oradan biliyorum.

(Duraklama)

ERKEK: Geri döneceğini düşünmüyordum.

KADIN: Sana söz vermiştim.

ERKEK: Gece yarısı sana saksafon çaldım.

KADIN: Evet, duydum.

ERKEK: Yoksa sen aşağıdaki yeni komşumuz musun?

KADIN: Hayır. Ben seninle yaşıyorum.

ERKEK: Evet... Dokuz gece için.

KADIN: Bu, dokuz hayat olabilir.

(Duraklama)

ERKEK: Biliyor musun, seninle bir anlaşma yapmak istiyorum.

KADIN: Her şeyini kaybetmekten korkmuyor musun?

ERKEK: Bu anahtar meselesinden çok üzgünüm. Benim ile alay ettiğini düşünmüştüm.

KADIN: Ve benden intikam almak istedim.

ERKEK: Yemin ederim sonrasında pişman oldum. *(Duraklama)* Seni öpebilir miyim?

KADIN: Asla. Öne bir duş alman gerekir.

ERKEK: Ne!

KADIN: Teke gibi kokuyorsun. Sonra da buraları toplamamız gerekiyor, pencereleri açalım. Seninle dokuz gece boyunca bu pisliğin içinde yatamam.

ERKEK: (*Banyoya girer.*) Baş üstüne hanımefendi.

KADIN: Tıraş olmayı unutma. Al bu da senin. Bu sabah parfüm şişesinin boş olduğunu fark ettim.

ERKEK: Bunu nasıl fark ettin?

KADIN: Çünkü boş kutulara alerjim var.

ERKEK: O zaman mutfağa hiç girme. Orada bir ton boş kutu var.

KADIN: Merak etme alışveriş yaptım.

8Erkek banyoya, Kadın da mutfağa girer. Banyodan su sesi ve mutfaktan da gürültülü bir toplama sesi gelir. Telefon çalar, telesekreter çalışır.)

SES: İyi geceler Mickael, benim Elisabeth. Evde misin? Cevap ver... Orada mısın? Değil misin? Orada mısın? Değil misin? Cevap verecek misin? Yok, cevap vermeyeceksin... Peki, gelince beni ara, hoşça kal.

(Kadın mutfaktan çıkar. Mutfak ve salonun arasındaki eşyaları toplar ve pencereyi açar. Yemek masasını hazırlar ve iki masada iki mum yakar. Erkek banyodan çıkınca her şey hazırdır.)

ERKEK: Oh ne güzel! Yıllarca mum yakmamıştım.

KADIN: Sen mesajlarını dinlemez misin?

ERKEK: Mesajlardan bıktım artık. Biraz beni rahat bıraksınlar istiyorum.

KADIN: Bugün hiçbir şey yemedin.

ERKEK: Aç değildim.

KADIN: (*Erkek'i öper.*) Sen gerçekten beni mi bekledin?

ERKEK: Evet.

KADIN: İstiyorsan şarabını açabilirsin.

ERKEK: Hangi şarabı? "St. Emilion 1945". Ama bu şarap çok pahalı.

KADIN: Biz bir anlaşma yaptık. Bu gece ilk gecemiz, kutlamamız gerek.

ERKEK: St. Emilion 1945, bu bana bir şey hatırlatıyor.

KADIN: Neyi hatırlatıyor?

ERKEK: Şey, tuhaf... Bana bir şeyler hatırlattığını hissediyorum; ama tam olarak ne olduğunu çıkaramıyorum...

KADIN: Efendim, lütfen buyurun ve yerinize oturun. Buyurun. (*Erkek oturur ve Kadın ona biraz şarap koyar.*) Arzu ederseniz şarabınızı için.

ERKEK: (*Uzun süre şarabı ağzında dolandırır.*) Evet... Kesinlikle, bu koku bana bir şey hatırlatıyor... İzin verir misiniz? (*Kadına ve kendisine şarap doldurur.*) Hanımefendi lütfen siz de eşlik eder misiniz? Bu tadın size bir şeyleri hatırlatmaması imkânsız...

(Kapı çalar.)

KADIN: (*Yaptığına ara vermeden, ilgisiz*) Birini mi bekliyordun?

ERKEK: Ben mi?

KAPININ ARKASINDAKİ SES: Bay Pailhole...

KADIN: (*Sessizce*) Kimmiş?

ERKEK: Hepsi deli bunların.

KADIN: Ama...

ERKEK: Baş belaları. (*Bağırarak,*) Hepiniz baş belasısınız.

KAPININ ARKASINDAKİ SES: Bay Pailhole!...

ERKEK: *(Sessizce)* Gel kaçalım.

KADIN: Nasıl?

ERKEK: Koş! Kalırsak yakalarlar bizi! Bunların hepsi deli, hepsi. *(Kadın soyunur...)* Koş. Koş... *(Işıkları kapatır.)* Hadi çabuk ol, çabuk... Hemen buradan çıkmamız gerek...

KADIN: *(Olanlarla ilgilenmeden)* Senin adın Pailhole mu?

ERKEK: *(Yüksek sesle)* Burada kimse yok, duymuyor musunuz? Bu evde kimse yok. Lanet herifler. Görmüyor musunuz? Baş belaları. *(Sessizce)* Söyle, onlara baş belası olduklarını söyle.

KADIN: *(Yüksek sesle)* Baş belaları!

(Erkek, Kadın'ı yatağa doğru çeker. Kapı çalmaya devam eder.)

KAPININ ARKASINDAKİ SES: Bay Pailhole!

ERKEK: *(Yüksek sesle)* Burada kimse yok. Hiç kimse. *(Sessizce)* Söyle onlara söyle, burada kimse yok.

KADIN: *(Yüksek sesle)* Biz burada değiliz!

ERKEK: Söyle onlara biz burada değiliz.

KADIN: *(Çarşafın altına saklanır. Erkek atağın kenarındaki ışığı kapatır.)* Biz burada değiliz orospu çocukları. *(Karanlık)*

ERKEK: Çok güzel... *(Yorganın altında gülüşürler.)* Gördün mü? Nasıl onalrdan kurtulduğumuzu gördün mü?

KADIN: Ah!... Bu nedir?

ERKEK: Hiçbir şey. Şarap şişesi. Sadece bunu kurtarabildim.

Karanlıkta

(Erkek saksafon çalar. Saksafon bazen karanlıkta parlak. Birkaç dakika saksafon çalma devam eder. Telefon çalar. Erkek cevap vermez. Telesekretere bağlanır. Erkek çalmayı bırakıp mesajı dinler.)

SES: Merhaba, benim Chris... Yine yok musun? Bak yirmi yedi ve yirmi sekizinde Nancy'de saksafon çalabilir misin? Yani iki hafta sonra... Eğer müsaitsen beni hemen ara. Hemen, ama hemen! Başka bir şey daha var. Biraz bekle takvimimi getireyim... Eylül'ün son haftası... Sonra detayları konuşuruz... Şimdilik Nancy'deyim. Senin on beşinde Lyon'a geleceğini biliyorum. Ama ben o tarihte Nancy'de olacağım. Dinle. Yine ararım seni. Bak o gece evime geleceksen anahtarı sana nasıl ulaştırabilirim? Bir de kaç gece Lyon'da kalacağını bilmek istiyorum. İstersen görüşürüz, en azından bir gece beraber oluruz... Ne dersin? Yarın Cuma, ben evde olacağım, haberleşiriz. İyisin umarım. Öptüm. Hoşça kal, Mickael.

(Sessizlik)

İKİNCİ GECE

Loş ışık. Belki bir sevişme sonrası gibi. Arka arkaya yerde oturmuşlar. Başlarını birbirlerine dayamışlardır. kadın üzüm yiyor. Erkek yakılmamış bir sigara ağzında ve bir çakmağı da elinde tutmaktadır.

KADIN: A de.

ERKEK: A.

KADIN: Daha samimi, A.

ERKEK: A.

KADIN: Daha yavaş, A.

ERKEK: A.

KADIN: Daha zarif bir A istiyorum, A.

ERKEK: A.

KADIN: Yüksek sesle ama zarif, A.

ERKEK: A.

KADIN: A de, seni seviyorum der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, seni hiç unutmayacağım der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, sanki bana güzelsin der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, aptal olduğunu kabul eder gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, senin için ölüyorum der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, bana yanımda kal, der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, bana üstündekileri çıkar der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, niye geç kaldığımı sorar gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, bana merhaba der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, bana hoşça kal der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, benden sana bir şey getirmemi istediğini söyler gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, mutluyuz der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, seni bir daha görmeyeceğim der gibi.

ERKEK: A.

KADIN: Yok... Böyle değil.

ERKEK: A.

KADIN: Bak beni dinlemezsen artık seninle oynamam.

ERKEK: A...

KADIN: O zaman A de, seni bir daha görmeyeceğim der gibi.

ERKEK: A...

KADIN: Hımm! Şimdi oldu. A de, sensiz bir türlü uykuya dalamadım, rüyamda sadece seni gördüm, sabah hayattan nefret ederek yorgun ve halsiz uyandım der gibi.

ERKEK: A...

KADIN: Hımm! A de, bana çok önemli bir şey söylemek ister gibi.

ERKEK: A.

KADIN: A de, bana bir daha A dedirtme der gibi.

ERKEK: A.
KADIN: A de, sadece A ile konuşmak harika der gibi.
ERKEK: A.
KADIN: Benden A dememi iste. A.
ERKEK: A.
KADIN: Benden zarifçe bir A dememi iste.
ERKEK: A.
KADIN: Benden yavaş ve zarifçe A dememi iste.
ERKEK: A.
KADIN: Senin sevdiğin kadar seni seviyor muyum diye sor bana.
ERKEK: A?
KADIN: Seni deli ediyorum de bana.
ERKEK: A.
KADIN: Peki kahve istiyor muyum?
ERKEK: A?
KADIN: Tabii ki istiyorum.
(Erkek kalkar kahve koyar getirir.)
ERKEK: A?
KADIN: Evet bir şeker. Teşekkür ederim.
(“Merci” de olabilir.)
ERKEK: *(Sigara uzatır.)* A?
KADIN: Sigaram var.
(Kadın bir sigara çıkarır.)
ERKEK: *(Çakmağını uzatır.)* A?
KADIN: Şimdi değil. Teşekkür ederim.
ERKEK: A?
KADIN: Bilmiyorum... Belki... Bu gece yemeği evde yemeyi tercih ediyorum.
ERKEK: A.
KADIN: Peki ama onun sosu var mı?
ERKEK: A.
KADIN: O zaman dışarı çıkalım?
ERKEK: A.
KADIN: O zaman burada kalalım.
ERKEK: A...
KADIN: Buraya gel.
ERKEK: A...
KADIN: Gözlerimin içine bak.
ERKEK: A.
KADIN: İçinde n bana bir A de.
ERKEK: ...
KADIN: Daha samimi...
ERKEK: ...

KADIN: Daha yüksek ve daha belirli. Duymam için.

ERKEK: ...

KADIN: Şimdi içinden bir A de seni seviyorum der gibi.

ERKEK: ...

KADIN: Bir daha.

ERKEK: ...

KADIN: İçinden bir A de, seni hiçbir zaman unutmayacağım der gibi.

ERKEK: ...

KADIN: İçinde bir A de bana sen çok güzelsin der gibi.

ERKEK: ...

KADIN: Sana bir şey soracağım... Önemli bir şey... Ve sadece içinde cevap vermeni istiyorum. Hazır mısın?

ERKEK: ...

KADIN: A?

ERKEK: ...

KADIN: ...

ERKEK: ...

Karanlıkta

(Telefon çalar, Erkek cevap vermez; telesekreter çalışır.)

SES: İyi geceler Mikael yine benim Jean Jacques. Bana göndereceğin sözleşmede hesap numaranı da yazmayı unutma. Eğer detayları öğrenmek istiyorsan Yolanda'ı ara ya da benim evi ararsın. Görüşürüz.
(Sessizlik.)

ÜÇÜNCÜ GECE

Kadın yemek masasında oturmuş Erkek elinde bir tepsiyle mutfaktan çıkar.

ERKEK: Buyurun buna Tochinol denilir.

KADIN: *(Şaşkınca yemeğe bakar.)* Bu yenilir mi?

ERKEK: Tabii ki yenilir.

KADIN: Nerenin yemeği bu? Yahudilerin yemeği mi?

ERKEK: Yok daha çok Polonya'nın yemeğidir. Çocukken annem sürekli bana bu yemeği yapardı. Gel, üzerine biraz daha krema eklemen gerekiyor.

KADIN: Bir çeşit tatlı mı bu?

ERKEK: Yok canım ana yemek.

KADIN: Hımm...

ERKEK: Sevdin mi?

KADIN: Patates mi var içinde?

ERKEK: Evet.

KADIN: Hımm... Fena değil nasıl yaptın?

ERKEK: Söyleyemem.

KADIN: Nedenmiş o?

ERKEK: Bunun tarifi aile sırrımızdır.

KADIN: Madem öyle ben de yemiorum.

ERKEK: Küsme. Tamam söylerim... Önce patatesleri soyman gerekiyor. Sonra onları rendeleyeceksin.

KADIN: Havuç gibi mi?

ERKEK: Evet havuç gibi... Daha sonra iki tane yumurta ekleyeceksin. Biraz un, tuz, baharat... Sonra iyice karıştırıcaksın ve böylece kızgın bir tavaya döküeceksin... Omlet gibi... Bu kadar. Çocukken annem sürekli bana bı yemeği yapardı... Otuz yıl oldu yemeyeli... Biliyor musun çocukken çok oburdum... Sürekli acıkırdım... Babam sürekli kafan çok büyük, boynunsa ince derdi bana. Ama bu gerçek değil. Baksana benim kafam büyük, boynum ince mi? Ben böyle düşünmüyorum... Çok tuhaf, zaman ne kadar da çabuk geçiyor... Babam her sabah saat altıda uyanırdı. Otuz beş sene her sabah saat altıda uyandığını düşünsene. Nerede çalışıyordu biliyor musun? Zehirli atıklarla uğraşan bir fabrikada. Zehri bedenlerinden atmaları için her gün işçilere bir şişe süt verirlerdi. Ama babam o sütü eve getirirdi... Sanırım biz çok fakirdik... Böyleydi işte... Yedi sekiz yaşımıdayken, arkadaşlarımla bir şişe sütü fondip yapabileceğime dair iddiaya girdik... İddiayı kazandım, ama o günden beri hiçbir zaman süt içmedim... Şimdi sadece krema yiyebiliyorum, o da fazla değil... Tuhaf, zaman ne kadar da çabuk geçiyor. Bir bahçemiz vardı... Babam ben doğduğumda bir elma ağacı dikmiş... Babam böyle biriydi işte... Annemin her doğumunda bir ağaç dikerdi... Ben dünyaya gelirken, bahçemizde bir kaysı ağacı, bir erik ağacı, bir vişne ağacı bir de cennet hurması ağacı vardı. Kayısı Brigitte'e, büyük ablama; erik, ağabeyim Jean'a, vişne ve cennet hurması da ikiz olan ablalarıma, Manon ve Emmy'ye aitti. Babam gerçekten tuhaf birisiydi... Neden her çocuğa farklı ağaç diktiğini kimse bilmiyor. Mesela ben, cennet hurmasının Emmy'ya yakışmadığını düşünürdüm... Ama ne yapalım? Babam biraz dik kafalıydı ve düşüncesini değiştirmezdi. Ben doğduktan sonra bahçemiz ağaçlarla doldu, bir armut ağacı, bir çam ağacı, bir de çok yavaş büyüyen abanoz ağacına benzer bir Afrika bitkisi... Abanoz ağacı daha sonra dansçı olan kız kardeşim Karine'ye aitti... Evet... Birkaç sene önce annemi görmeye gitmiştim... Bahçemizi de gördüm. Hiç değişmemişti. Bütün ağaçlar dallanmıştı. Annem beni görünce çok şaşırıldı. Sanki elma ağacının kendisi odaya girmiş gibiydi... Düşünüyorum da, annem, kardeşlerimi ve beni görmeye hiçbir zaman ihtiyaç duymadı. Bizi hiç özlemezdi, çünkü bizler her zaman oradaydık... O bahçede... Her zaman o bahçede... Günlerini balkonda o ağaçlara, bize bakarken geçiriyordu. O ağaçların meyve vermesini beklerdi... Unutmuyayım da, bugünlerde onu bir arayayım... Çünkü mevsim, elma mevsimi... Annem sanki beni yiyormuş gibi hissediyorum. Tuhaf olan şu, babam bu ağaçları seçerken bir mantık yürütmüş... Sanki annemin yalnız kalacağını biliyormuş gibi... Bütün yıl boyunca taze meyvesi olsun istemiş... Annem ilkbaharda kayısıyla başlıyor, yazın vişne ve armut, sonbaharı da elma ve cennet hurmasıyla bitiriyor... Kışın ise çam ağacı, hep yeşil kalıyor ve onu izleyebiliyor.

KADIN: Peki abanoz ağacına ne oldu?

ERKEK: Abanoz ağacı o kadar yavaş büyüyor ki hâlâ küçücük bir çocuk gibi etrafta dolaşiyor... Çok tuhaf! Görüyor musun? Annem yanında olmayışımızı bizi yiyerek telafi ediyor... Sanırım çok konuştum, değil mi? Beni durdurmalıydın...

KADIN: Bu Tochinel çok güzelmiş.

(Sahne kararır.)

DÖRDÜNCÜ GECE

Kadın elinde, üstü siyah bir örtüyle örtülmüş bir kuş kafesiyle içeri girer.

KADIN: Doğum günün kutlu olsun, sana bir şey getirdim.

ERKEK: Ne?

KADIN: Bir hayvan.

ERKEK: Kuş mu?

KADIN: Aslında nasıl bir şey olduğu belli değil.

ERKEK: Anlamadım.

KADIN: Yüzü... Daha doğrusu bedeni... Bedeni yok.

ERKEK: Görünmez mi?

KADIN: Görünmez değil, ama görülemez.

ERKEK: Peki sen bunun kafeste olduğunu nereden anladın?

KADIN: Kafesin örtüsü olunca kıpırdıyor.

(İkisi de dinler.)

ERKEK: Ne yapıyor?

KADIN: Belli değil belki yemek yiyor, belki yürüyor, belki uyuyor, belki de ötüyor.

ERKEK: Ötüyor mu yani şimdi?

KADIN: Her zaman bir şey söylüyor; ama ne söylediği belli değil.

ERKEK: *(Dinler.)* Şimdi de bağıyor mu?

KADIN: Bilmem.

ERKEK: Bununla ne yapmamı istiyorsun?

KADIN: Bir süs işte bu.

ERKEK: Süs mü?

KADIN: Ev için, daha doğrusu yatak odası için, çünkü yalnız kalmayı sevmez.

ERKEK: Bak ben görünmeyen bir hayvanı sevmem.

KADIN: Ama onu görebilirsin.

ERKEK: Görünmezse nasıl görebilirim.

KADIN: Onun var oluşunu görebilirsin. Bu da sana yeter. Ama ok bu beni ikna etmiyor diyorsan ona yemek verebilirsin. Örtüyü kaldırıp yemeği temiz bir kaba döküp kafesin içine koyabilirsin. Daha sonra da örtüyü tekrar kapayıp beklemen gerek. Çok hızlıca yer, bitirdikten sonra örtüyü kaldırıp boş kaba bakabilirsin. Böylece onu görmüş kadar olursun.

ERKEK: Evet...

(Duraklama)

KADIN: Peki?

ERKEK: Peki, ne?

KADIN: Bunu istiyor musun?

ERKEK: Ne yer?

KADIN: Kayısı çekirdeği. Maydanoz... Hatta sıcak ekmek... Ama çok yemek yer biliyor musun? Dört saatte bir ona yemek vermek gerekiyor.

ERKEK: Hayır yok. Olamaz. Bazı günler evde bile değilim ben.

KADIN: Nasıl evde değilim? Dört saatte ir eve dön. Ona çok iyi bakman gerekiyor. Çünkü bazen doğurabiliyor.

ERKEK: Nasıl! Kendi kendine mi doğuruyor? Nasıl yani? Yumurtluyor mu?

KADIN: Belli değil. Sanırım ışıktan, örtüsünü kaldırıncaya gebe kalıyor.

ERKEK: O zaman dişidir.

KADIN: Belki. Ama sanırım bu hayvanın sadece dişisi var.

ERKEK: Evet. Üstelik yavrularıyla. Eğer herhangi bir yavru varsa onlarla ne yapayım?

KADIN: Öncelikle, onları okşayabilirsin. Yeni doğanlar hatlarının ilk birkaç dakikasında senin onu okşamana izin verir.

ERKEK: Peki ya yiyecek?

KADIN: İşte burada küçük bir sorun var.

ERKEK: Onları hep dört saatte mi besleyeceğim?

KADIN: Hayır, yavruları önce annelerinden ayırman gerek. Bu çok önemli. Bu hayvanın yavruları annelerinden ayrılmazsa hemen ölürlür. Dolayısıyla her zaman evde hazır boş küçük bir kafes bulundurman gerek... Kafeste bir kıvılcım gördüğün anda, yavruların kendi evlerine gitme vakti gelmiş demektir. O zaman büyük kafesi açıp, üç kere gel, gel, gel demen gerekiyor. O zaman yavru kuş büyük kafesten küçük kafese geçecektir.

ERKEK: Sanırım bu hayvan türü çok zeki.

KADIN: Evet. Hafızaları eşsizdir. Eğer anneye bir hikâye anlatırsan yavrular dünyaya geldikten sonra onlar da anlattığın hikâyeyi kelimesi kelimesine anlatırlar. Çünkü bazen onlarla konuşabilirsin.

ERKEK: Ne zamanlar?

KADIN: Ay tutulmasında.

BEŞİNCİ GECE

Masanın üzerinde bir ayna; Erkek tıraş oluyor. Kadın ütü yapıyor. Kadın Erkek'i bir ziyafete hazırlıyor gibi gözüküyor. Gardiobun kapısı açıktır. Bir çift ayakkabı, kravat vs. sandalyenin üzerinde hazırdır.

ERKEK: Saat sekiz olmalı.

KADIN: Gerçekten mi?

ERKEK: Üstteki komşu... Sesini duydun mu? Şimdi eve geldi.

KADIN: Ben hiçbir şey duymuyorum.

(Duraklama)

ERKEK: Her zaman sekiz gibi eve gelir. Şimdi de ayakkabılarını çıkartıyor.

KADIN: Deli misin sen, bunları nereden biliyorsun?

ERKEK: Bilmiyorum. Birkaç gündür iştme duyum çok güçlendi. Binadaki bütün sesleri duyabiliyorum. Şimdi de salonun ışığını yaktı.

KADIN: Git işine.

ERKEK: Hayır, şaka yapmıyorum, gerçeği söylüyorum... Ayak sesleri, konuşmalar, hatta nefesleri bile duyabiliyorum. Karanlıkta böceklerin duvar üzerinde yürümelerini bile duyabiliyorum. Bir süredir binadaki tüm sesler kulağımdan geçiyor... *(Aynayı tavana doğrultur.)* Sessizlik bile... Sessizliği bile duyabiliyorum.

KADIN: Yalnız mı yaşıyor?

ERKEK: Evet. Buraya geleli üç ay oldu... Salonda yürümesini hissedebiliyor musun?

KADIN: Hayır.

ERKEK: Şimdi de mektuplarını mutfak masasına bırakıyor.

KADIN: *(Kadın yaklaşıyor ve aynaya bakar.)* Şimdi de buzdolabını açtı.

ERKEK: Bir şişe süt çıkardı.

KADIN: Süt olduğundan emin misin?

ERKEK: Dinle bak nasıl içiyor. Bu sadece süt olabilir.

KADIN: Evet doğru.

(Duraklama)

KADIN: Süt şişesini dolaba koydu.

ERKEK: Aferin!

KADIN: Salona döndü.

ERKEK: Şimdi ne yapıyor?

KADIN: Telesekreterini dinliyor.

ERKEK: Pekâlâ.

KADIN: Televizyonu açtı, kanalları değiştiriyor.

ERKEK: Saçma bir kanal buldu.

KADIN: Ne açtı?

ERKEK: Çizgi film.

KADIN: Kaç yaşında olduğunu düşünüyorsun?

ERKEK: Otuz civarında.

KADIN: Tekrar mutfağa girdi.

ERKEK: Donmuş et çıkardı.

KADIN: Eti tavaya, tavayı ocağın üstüne koydu ve ocağı sonuna kadar açtı. Bir mısır konservesi açtı.

ERKEK: Mısır olduğundan emin misin?

KADIN: Eminim.

ERKEK: Sen çok çabuk öğreniyorsun.

KADIN: Ah! Bu da neydi?

ERKEK: Bu ses giriş katından geldi. Bilgisayar oyunlarına hasta bir çocuk.

KADIN: Sol daireden kulaklığıyla klasik müzik dinleyen birini duyuyorum.

ERKEK: Kesin Moricerti Bey'dir.

KADIN: Ne dinliyor? Vivaldi mi?

ERKEK: Hayır. Allesandro Marcello.

KADIN: Bekle. Biri apartmanın kapısını açtı.

ERKEK: Kesin Matmazel Vergne'dir. O da sekizi çeyrek geçe gibi gelir.

KADIN: Merdivenlerden mi çıkıyor?

ERKEK: Evet birinci katta yaşıyor.

KADIN: Yorgun gibi.

ERKEK: Evet, çok çalışıyor.

KADIN: Eldivenlerini çıkartıyor, çantasındaki anahtarı arıyor.

ERKEK: Kırk saniyeyle bir buçuk dakika arası her zaman arar.

KADIN: Bu kız çok utangaç görünüyor.

ERKEK: Bu kızı her zaman yukarıdaki çocuğa yakıştırmışımdır. Ne tuhaf ki birbirleriyle hiç karşılaşmadılar.

Çocuk her sabah saat yedi buçukta çıkar. Kıs ise sekize çekrek kala. Pazar günleri kız alışverişe çıkar, çocuk ise öğleye kadar uyur. Çocuk havuza giderken, kız yemek pişirir. Alışverişe çıktıkları zaman bile bir iki dakika yüzünden birbirlerini görmezler.

KADIN: Şimdi de ayakkabılarını çıkartıyor, montunu askıya astı.

ERKEK: Şimdi de telesekreterini dinliyor.

KADIN: Evet dinliyor.

ERKEK: Annesi her gün, "Beni ara," diye mesaj bırakır. Şimdi de mutfağa gidiyor.

KADIN: Evet mutfakta.

ERKEK: Bir elma aldı.

KADIN: Sanırım bu seferki armuttu.

ERKEK: (Çaresiz) Olabilir... Şimdi de televizyonu açtı.

KADIN: Sanırım yukarıdaki çocuğun izlediği kanalı izliyor.

ERKEK: Bunların ikisi de deli. Bu saçma şeyleri beraber izlememeleri çok yazık.

KADIN: Belki onlar için bir şey yapmalıyız.

ERKEK: Ne mesela?

(Kadın aynayı Erkek'e tutar. Erkek tıraş olur.)

ALTINCI GECE

Erkek içeri girer. Salonun iki ışığını da yakar. Mektuplarını masaya bırakır. Mutfığa girer, dolabı açar, birayla geri döner. İçer. Telesekreterini dinler. Kadın telesekreterden konuşmaktadır.

KADIN'IN SESİ: Neredeydin? Geldiğimde yoktun. Benden kaçıyor musun? Evde kalacağına dair söz vermiştin. Mektuplarını almaya mı gittin? Umarım açmamışsındır. Geri dön ve onları sandığa bırak tamam mı? Ama dikkat et kimse seni görmesin. Çok üzgünüm, bu gece gelemeyeceğim. Ama yarın gece kesinlikle görüşeceğiz. Sabah eldivenlerimi evde bir yerde unuttum. Sanırım yastığın üzerinde... Görüyor musun? Onları orada bırak. Çünkü benim parmaklarımın üzerinde yatmanı istiyorum. İyi bir çocuk ol, bu gece erken yat ve özellikle bu gece bu mesajı ikinci kere dinleme. Tamam mı? Söz veriyor musun bana? Duymam için yüksek sesle sana söz veriyorum de...

ERKEK: Evet...

KADIN'IN SESİ: Daha yüksek hiçbir şey duymadım.

ERKEK: Evet... Evet... Evet...

KADIN'IN SESİ: Teşekkür ederim... Sana güveniyorum... Öptüm... Yarın görüşürüz. Mektupları sandığa bırakmayı unutma. Tamam mı? Ben seninim, şimdi bile seninleyim. Tamam mı? Yarın görüşürüz.

(Mesaj biter. Uzun bir sessizlik. Erkek bir daha telesekreteri çalıştırır ve bir daha mutfığa gider. Bir havuç konservesi açıp yer.)

KADIN'IN SESİ: Neredeydin? Geldiğimde yoktun. Benden kaçıyor musun? Evde kalacağına dair söz vermiştin. Mektuplarını almaya mı gittin? Umarım açmamışsındır. Geri dön ve onları sandığa bırak tamam mı? Ama dikkat et kimse seni görmesin. Çok üzgünüm, bu gece gelemeyeceğim. Ama yarın gece kesinlikle görüşeceğiz. Sabah eldivenlerimi evde bir yerde unuttum. Sanırım yastığın üzerinde... Görüyor musun? Onları orada bırak. Çünkü benim parmaklarımın üzerinde yatmanı istiyorum. İyi bir çocuk ol, bu gece erken yat ve özellikle bu gece bu mesajı üçüncü kere dinleme. Niye beni dinlemiyorsun? Bazı şeyleri yalnız çözmen gerekiyor. Ben her şeyi sana söyleyemem. Bana bir daha ihanet etmeyeceğine dair söz ver. Söz veriyor musun bana? Duymam için yüksek sesle sana söz veriyorum de...

ERKEK: Evet...

KADIN'IN SESİ: Daha yüksek hiçbir şey duymadım.

ERKEK: Evet... Evet... Evet...

KADIN'IN SESİ: Teşekkür ederim... Sana güveniyorum... Öptüm... Yarın görüşürüz. Mektupları sandığa bırakmayı unutma. Tamam mı? Ben seninim, şimdi bile seninleyim. Tamam mı? Yarın görüşürüz.

(Mesaj biter.)

Erkek kendine içki koyar. Uzun bir sessizlik.

Telesekreteri üçüncü kez çalıştırır.)

KADIN'IN SESİ: Neredeydin? Benden kaçıyor musun? Evde kalacağına dair bana söz vermiştin. Umarım kimse seni gidip gelirken görmemiştir. Çok üzgünüm, bu gece gelemeyeceğim. Sözünü tutmadığın için değil, seni affediyorum ve yarın kesinlikle görüşeceğiz, tamam mı? Şimdi iyi bir çocuk ol, bu gece erken yat. Ha bir de şu ajancılık oyunlarından vazgeç. Sen, ne Kiki'nin restoranını ne de başka bir şeyi bulamazsın. Teşekkür ederim... Sana güveniyorum... Öptüm... Yarın görüşürüz. Ve unutma ben seninim, şimdi bile seninleyim. Çünkü bu gece altıncı gecemiz. Arın görüşürüz.

(Mesaj biter.)

ERKEK: Hayır. *(Tekrar düğmesine basar.)* Hayır! Hayır! Hayır! Sen benden bir gece çalışıyorsun. Kabul etmiyorum.

KADIN'IN SESİ: Tabii ki bu altıncı gecemiz. Şu an seninle değil miyim sanıyorsun? Ne kadar güzel bir gece olacağını göreceksin. Sen, geçmiş beş gecemize ve yastık üzerindeki eldivenlerime sahipsin. Peki, ışıkları kapat. Şimdi sessizlik nasıl dinlenilir onu öğrenmen gerekiyor. Yatağa uzan... Gözlerini kapat ve sadece sessizliği dinle... Bir daha da telesekretere dokunma... Beraber sessizliği dinliyoruz tamam mı? Bu sessizliği benim sesimmiş gibi düşünmen gerekiyor. Bu sessizlik benim ta kendim. Anlıyor musun? Böyle kal, kıpırdama. Bu sessizlik seni okşuyor. Bu benim... Yavaş ol, ben seninleyim... Dinle...

(Kadın susar. Sadece kasetin boş dönüşünü duyarız.)

YEDİNCİ GECE

Kadın içeri girer. Ayakkabılarını çıkarır. Salonun iki ışığını yakar. Montunu çıkarıp askıya asar. Şapkasını çıkarınca saçları omzuna düşer. Mutfığa girer. Elmayla çıkar. Bir sandalyeye oturup elmayı yer. Salon örtüsü olan küçük kafeslerle doludur.

KADIN: Hadi çık dışarı. *(Sessizlik)* Çık. Soytarılık yapma. *(Sessizlik)* Küs müsün bana? *(Sessizlik)* Yemek yedin mi? *(Sessizlik)* Sana bir şey hazırlayım mı? *(Sessizlik)* Makarna ister misin? *(Sessizlik, buzdolabında bir şey arar.)* Yine iç tane yumurtamız var, bir parça penir... Biz çok zenginiz... *(Sessizlik)* bak ben çok acıktım. Bir Tochinel yapalım mı? *(Sessizlik)* Eee... Bir şey söyle. Çok acımasızsın. Ben bir şey yapmadım ki. *(Erkek görünmezdir. Sesi her yerde duyulur.)*

ERKEK: Yaptın.

KADIN: Hayır.

ERKEK: Yaptın.

KADIN: Barışalım mı?

ERKEK: Hayır.

KADIN: Sana yemek yapacağım. Bulaşıkları yıkayacağım.

ERKEK: Hayır.

KADIN: Sana bir şişe şarap getirdim, o çok sevdiğin şaraptan.

ERKEK: Sevmiyorum. Ben sadece süt istiyorum.

KADIN: Bu kafesler ne böyle?

ERKEK: Seni ilgilendirmes.

KADIN: Öpmeyecek misin beni?

ERKEK: Neye yarar.

KADIN: Gel buraya, beni öpmeni istiyorum.

ERKEK: Bekle, önce kuşları beslemem gerekiyor.

(Kadın bir şişe şarap açar ve iki kadeh doldurur.)

KADIN: Bu şarap gerçekten güzelmiş. Her şeyi unutup bunun tadını unutmama hakkın varmış.

ERKEK: Kafesi bana verir misin?

KADIN: Hangisini?

ERKEK: Büyük olanı. Teşekkür ederim. Ah!

KADIN: Ne oldu?

ERKEK: Hiçbir şey.

KADIN: Isırdı mı seni?

ERKEK: Ne?

(Kafesin içinden kıvılcım görünür.)

ERKEK: Yeter, Allah aşkına yeter artık...

KADIN: Ne yapıyorsun sen?

ERKEK: Deli bunlar, deli, deli. Dünyaya gelir gelmez yavruluyorlar. Üstelik benim babaları olduğumu düşünüyorlar.

KADIN: Tabii ki sen babalarısın. Bunları senin gebe yaptığını anlamadın mı?

ERKEK: Ben mi? Ben bunlara dokunmadım bile.

KADIN: Tuhaf.

ERKEK: Gerçekten dokunmadım. Bunlar azmışlar. Benim kokumla bile sevişiyorlar. Gölgeyle, nefesimle, kalp atışlarımla ve hatta konuştuğum an konuşmalarım... Aynada kendimi gördüğüm an, yansımamla bile sevişiyorlar. Ben bu kadar yaşam hırsı olan bir şey görmemiştim hayatımda. Şimdi ne yapacağız? İki üç gün sonra nereye yerleştireceğimi bile bilmiyorum... Yanında ki o boş kafesi verir misin lütfen?

KADIN: Hangisini? Küçük olanı mı?

ERKEK: Evet, birkaç tane de dolapta var. Rica etsem dolabı açar mısın?

(Kadın dolabı açar birkaç tane kafes yere düşer. Kafesin içindeki kıvılcımlar ateş şovu gibidir.)

KADIN: Peki, yeter artık. Onları biraz da kendi hallerine bırak ve dışarıya çık.

ERKEK: Nasıl dışarıya çıkacağım. Ben hiçbir erde değilim. Doğrusunu istersen kendim de nerede olduğumu bilmiyorum. Bana şu an sesimin nereden geldiğini gösterebilir misin?

KADIN: Evet.

ERKEK: Nereden?

KADIN: Her yerden.

ERKEK: O zaman ben her yerdeyim.

KADIN: Böyle devam edersen açlıktan öleceğiz ama.

ERKEK: Ben açlıktan ölemem. Bir insan kendi yemek olduktan sonra açlıktan nasıl ölebilir.

KADIN: Yani, onlar seni yediler mi demek istiyorsun?

ERKEK: Evet. Öyle görünüyor.

KADIN: Emin misin?

ERKEK: Evet. Sanırım ben farkında olmadan beni yediler.

KADIN: Acıdı mı?

ERKEK: Yo tam tersi çok da hoşuma gitti. Şu an hafifçe bu odada uçuyorum ve bu da onları azdırıyor. Çünkü ışık hızıyla doğurduklarını görüyorum. *(Umutsuz)* Kış kış. Kış kış. Kış kış...

(Kafeslerde devamlı kıvılcım görülür.)

KADIN: Başka ne istiyorlar.

ERKEK: Hiçbir şey, düşüncemle sevişiyorlar.

KADIN: Allah aşkına, düşünme o zaman. Yoksa bütün mahalleyi ele geçirecekler.

ERKEK: Bu tarafa, benim yanıma gelebilir misin? Sevişmemizle sevişmelerini istiyorum.

(Farklı kıvılcımlar ve birini kucaklayan gölgeler.)

SEKİZİNCİ GECE

ERKEK: Seninle evlenmek istiyorum.

KADIN: Olur.

ERKEK: Evli değilsin umarım.

KADIN: Hayır.

ERKEK: Harika.

(Kısa bir duraklama)

ERKEK: Peki?

KADIN: Peki ne?

ERKEK: Kadınım olur musun?

KADIN: Umarım sen de evli değilsindir.

ERKEK: Hayır.

KADIN: Harika.

(Kısa bir duraklama)

ERKEK: Peki?

KADIN: Peki ne?

ERKEK: Evlenelim mi?

KADIN: Evet.

ERKEK: Şimdi evlenmemizi istiyorum.

KADIN: Olur.

(Kısa bir duraklama)

ERKEK: Şimdi.

KADIN: Şimdi mi?

ERKEK: Evet, şimdi.

KADIN: Bugün mü?

ERKEK: Bugün değil, şimdi.

KADIN: Şu an mı?

ERKEK: Evet.

KADIN: Olur.

(Kısa bir sessizlik)

ERKEK: Peki?

KADIN: Peki ne?

ERKEK: Peki yapalım mı?

KADIN: Evet.

ERKEK: Harika.

(Kısa duraklama)

ERKEK: Bir şahide ihtiyacımız var.

KADIN: Biz istersek tabii.

ERKEK: Doğru söylüyorsun, şahide ihtiyacımız yok.

KADIN: Hayır.

ERKEK: Pekâlâ.

KADIN: Ama belki küçük bir kutlama fena olmaz, değil mi?

ERKEK: İstersen çatıya çıkabiliriz.

KADIN: Olur.

(Erkek çatının kapısını açar ve ikisi çatıya çıkarlar.)

ERKEK: Hazır mısınız?

KADIN: Evet.

ERKEK: Emin misin?

KADIN: Evet.

ERKEK: Son kez soruyorum. Emin misin?

KADIN: Evet.

ERKEK: Kendi yetkime dayanarak bizi karı koca ilan ediyorum.

KADIN: Evet.

(Telefon çalar.)

Bir kere, iki kere, üç kere, dört kere, beş kere, altı kere, yedi kere, sekiz kere.

Telefon susar.)

DOKUZUNCU GECE

KADIN: Rüya mı görüyorsun?

ERKEK: Evet, seninle konuştuğumu görüyorum.

KADIN: Sesimi duyuyor musun?

ERKEK: Rüyamda senin sesini duyuyorum.

KADIN: Korkuyor musun?

ERKEK: Evet.

KADIN: Neden korkuyorsun?

ERKEK: Birisinin gelip bizi uyandırmasından korkuyorum.

KADIN: Rüyanda ben de var mıyım?

ERKEK: Evet.

KADIN: Bana dokunabiliyor musun?

ERKEK: Dokunmama gerek yok. Çünkü biz anı rüyayı görüyoruz.

KADIN: Bana ne gördüğünü anlatabilir misin?

ERKEK: Şimdilik biraz karışık ama öyle görünüyor ki giderek kendimizden ayrılıyoruz.

KADIN: Bedenlerimizden mi yani?

ERKEK: Evet. Yavaş yavaş onları bırakıyoruz.

KADIN: Sen bedenlerimizi görebiliyor musun?

ERKEK: Evet. Uyuyorlar. Birbirini kucaklamış ve hoşnutlar.

KADIN: Peki, şimdi söyleyeceklerimi iyi dinle. Bedenlerimize ihtiyacımız olduğunu mu düşünüyorsun?

ERKEK: Sanmıyorum.

KADIN: Peki ya onlar. Bedenlerimiz buna üzüyor mu?

ERKEK: Sanmıyorum.

KADIN: Kendi zamanımızdan uzaklaştığımızı mı hissediyorsun?

ERKEK: Evet.

KADIN: Düşüncemizden mi?

ERKEK: Evet.

KADIN: Beş duyumuzdan mı? Onlar arkamızda kalacak. Aynı asfalttaki çizgiler gibi.

ERKEK: Evet.

KADIN: Ve bu sana acı mı veriyor?

ERKEK: Tam tersi, çok hafifim.

KADIN: Birbirini kucaklamış bedenlerimiz şimdi bizden ne kadar uzaklar. Ve giderek de uzaklaşıyorlar. Hâlâ onları görüyor musun?

ERKEK: İki küçük sedef gibi.

KADIN: Biz artık sadece iki sesiz. Uçan iki ses.

ERKEK: Bundan daha fazlasıyız.

KADIN: Nasıl daha fazlasıyız?

ERKEK: Bilmiyorum. Şu an ihtiyacımız olmayan bütün şeylerin üzerinde uçuyoruz.

KADIN: Dünya üzerinde.

ERKEK: Her şeyin üzerinde.

KADIN: Belki de biz iki muhabbet kuşu olduk ve bir daha da birbirimizden ayrılmayacağız.

ERKEK: Ben hissediyorum, biz bir kuşun iki kanadıyız.

KADIN: O zaman bizim birbirimizle konuşmamız çok tuhaf! Çünkü şimdi tek ses olmamız gerekiyor.

ERKEK: Sanırım öyle olacak.

KADIN: Sen beni duyuyor musun? Sanki ben senin kulağınım.

ERKEK: Evet.

KADIN: Sen beni görüyor musun? Sanki ben senin gözleriminim.

ERKEK: Evet.

KADIN: Ama artık bana dokunamazsın; çünkü insan kendi dokunuşunu hissedemez.

ERKEK: Doğru.

KADIN: Artık bir şeklin olmadığı için üzgün müsün?

ERKEK: Hayır. Mükemmelliğe erişiyorum.

KADIN: Kendi etrafında bir şey görüyor musun?

ERKEK: Ben, görünen dünyayı kapatmış bir göz kapağıyım.

KADIN: Her şeyin merkezinde ne görüyorsun?

ERKEK: Kendimi.

KADIN: Ve ne duyuyorsun?

ERKEK: Bir melodi. Düşüşün içinde düşüşü olan bir melodi.

KADIN: Bu iyi değil. Sen hâlâ benden korkuyorsun.

ERKEK: Belki.

KADIN: Artık sorularıma cevap verme.

ERKEK: Ama bütün cevapları biliyorum...

KADIN: Sen hâlâ sessizlikten korkuyor musun?

ERKEK: Hayır, artık sessizlik diye bir şey yok.

KADIN: Sonsuza dek biz ikimiz böyle konuşacak mıyız?

ERKEK: Evet. Çünkü konuşmazsak dengemizi kaybedip düşebiliriz.

KADIN: Hâlâ nereden gittiğimizi hatırlıyor musun?

ERKEK: Hayır.

KADIN: Benim son sorumu hatırlıyor musun?

ERKEK: Hayır.

KADIN: Şimdi sana soracağım soruyu hatırlıyor musun?

ERKEK: Hayır.

KADIN: Sen hâlâ düşüşü duyuyor musun?

ERKEK: Hayır.

KADIN: Benim son sorduğum soruyla cevabının arasında ne kadar zaman vardı?

ERKEK: Sen soruyu sormadan önce cevabını verdim.

KADIN: Ne kadar basit olduğunu görüyor musun?

ERKEK: Bu kadar basit olacağını hiç düşünmezdim.

KADIN: Peki, şimdi kararını ver. O tarafa gidelim mi? Gitmeyelim mi?

ERKEK: Gidelim.

KADIN: Emin misin?

ERKEK: Evet.

KADIN: Son kez soruyorum, emin misin?

ERKEK: Evet.

KADIN: Çocukken en çok hangi hayvanı severdin?

ERKEK: Pandaları.

KADIN: Hangi şehirde yaşamak isterdin?

ERKEK: Frankfurt'ta. Orada çok güzel bir hayvanat bahçesi var.

KADIN: Peki, diğer hayatında bir panda olacaksın.

ERKEK: Ya sen?

KADIN: Ben de seni görmek için Frankfurt'a gelen biri olacağım.

(Sahne kararır.)

SABAH

Oda boştur. Loş ışık. Dışarıdan sesler gelir.

1. SES: Buradadır.

KOMİSER'İN SESİ: Emin misiniz?

1. SES: Bu kokuyu almıyor musunuz? Burası tuhaf kokuyor.

(Şiddetli bir şekilde kapı vurulur.)

KOMİSER'İN SESİ: Bay Pailhole!...

1. SES: Boşuna uğraşmayın, en az on gündür cevap alamıyorum.

KOMİSER'İN SESİ: Peki siz içeride biri olduğundan emin misiniz?

1. SES: Sanırım başına bir şey geldi... *(Apartmanın kapısı açılır.)* Bayan Falabregues bir dakika buraya gelir misiniz?

FALABREGUES'İN SESİ: Merhaba...

1. SES: Bu beyefendi komiserdir.

KOMİSER'İN SESİ: Komiser Polain, siz ev sahibi misiniz?

FALABREGUES'İN SESİ: Evet.

KOMİSER'İN SESİ: Başka anahtarınız yok mu?

FALABREGUES'İN SESİ: Vardı, ama Bay Pailhole birkaç kere anahtarını kaybetmiş, ben de ona vermiştim.

4. SES: Merhaba.

HERKES: Merhaba.

4. SES: Peki başlayayım mı?

2. SES: Hayır bekle. Başka bir şahide de ihtiyacımız var.

1. SES: Bayan Vergne... Bayan Vergne... Bir saniye yukarıya çıkar mısınız?

GENÇ KADIN'İN SESİ: Merhaba.

1. SES: *(Bir kat yukarıya çıkar.)* Bay Aubert! Bir dakika aşağıya gelir misiniz?

GENÇ KADIN'İN SESİ: Merhaba.

1. SES: Bay Aubert üçüncü katta oturuyor on gündür hiçbir ses duymadı. Sadece telesekreterin sesini duydu.

KOMİSER'İN SESİ: Siz alt komşunuzu iyi tanıyor muydunuz?

GENÇ ADAM'İN SESİ: Hayır, çok tanımam. Buraya geleli üç ay oldu. Ve maalesef hiç karşılaşmadık.

GENÇ KADIN'İN SESİ: Bazen saksafon sesi duyuyordum.

GENÇ ADAM'İN SESİ: Ben de öyle...

GENÇ KADIN'İN SESİ: Ama iki haftadır hiçbir şey duymadım.

GENÇ ADAM'İN SESİ: Ben de öyle...

4. SES: Peki başlayalım mı?

KOMİSER'İN SESİ: Evet, hanımlar, beyler... Artık kapının kilidini kırıyoruz.

FALABREGUES'İN SESİ: Aman Tanrım, biraz yavaş beyefendi...

(Kilit zorlanır. Konuşmaların sesi gelir.)

– Doğru

– Bence bu koku...

– Ben her zaman demişimdir...

– Evet...

– Önce şeyi arasak...

– Beyefendi kendisi komiserdir...

– Hımm...

– Anne çabuk gel...

(Kilit kırılır. Çilingir kapıyı iter.)

– Tuhaf, bir yere takılmış sanki...

(Çilingir kapıyı iter ve kapı açılır.

Kapı açıldığında bir sandalyeye çarpar.

Sandalyenin üzerindeki poşet devrilir; içinden on elma odaya yuvarlanır.

Kimse odaya girmez.

Oda boştur; sadece kapıdan bir ışık içeri girmektedir.

Elmanın kokusu bütün salona dolar. (Uzaktan saksafon sesi duyulur.)

SON